

Finansverdenens kupforsøg i Italien

– Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskeheds historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg, 31. maj, 2018. Del I & II

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer!

...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot

vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrelser i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: *»Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.«*

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede inddrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllere får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og

Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretnings og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

Tysk hysteri over Italien: Enden på euroen er nær!

23. maj, 2018 – Den store mulighed for en ny, »statsgælds-skabende« italiensk regering, sammensat af Lega og Femstjernepartiet, er et »mareridt« for Tyskland, lyder kommentarerne fra sidstnævntes mainstream-medier; i særdeleshed, hvis den nye, italienske finansminister skulle gå hen og blive Paolo Savona, manden, der siger, at »euroen er et tysk fængsel«, er enden på eurozonen nær, advarer medier. En italiensk folkeafstemning om euroen kunne også blive afholdt –

tilstrækkelig grund til, at mange bliver hysteriske. *Bildzeitung* tilføjer endnu en rædsel til sit portræt af den nye regering: Legas partiformand Matteo Salvini er en »Putinfan«.

Direktør for IFO (det tyske erhvervstillidsindeks) Clemens Füst, der også er økonomisk chefrådgiver til den tyske regering, sagde, at eurosystemets fremtid nu er alvorligt truet og opfordrer indtrængende finansmarkederne til at kalde italienerne til orden. Vicepræsidenten for det tyske industrikammer Achim Dercks udtrykte sin absolut største bekymring over udsigterne til politikker, som kommer fra den nye italienske regering. Europaparlamentets CDU-seniormedlem Elmar Brok fremlægger allerede rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse. Mange italienere vil dernæst forsøge at flytte deres indeståender til andre lande, for at beskytte dem fra kaos.« Brok advarer imod nogen som helst solidaritet med den nye, italienske regering; en hård holdning kræves: »Der er tegn på storm.« Tja, husk på, at Brok var blandt dem, der i februar 2014 støttede Maidan-stormtropperne mod den valgte præsident, Viktor Janukovitj – tænker Brok på en finanskrig for også at fremtvinge et regimeskifte i Rom?

Daniel Caspary, formand for CDU-CSU-gruppen i Europaparlamentet, opfordrede til en finanskrig mod Italien, ifald den nye regering holder fast ved sine planer: »Om nødvendigt vil finansmarkederne skubbe dem tilbage på dydens smalle sti.« Dette skal ses sammen med en forventning om, at den nye, udpegede premierminister Conte er en politisk letvægter mod de to sværvægttere, Macron og Merkel. Finanskrig mod italienske banker foregår allerede: Intesa San Paolo tabte 12 % i aktieværdi på markedet, og Unicredit 7,5 %.

Nogle eksperter, som f. eks. ved Brueghel-instituttet i Bruxelles, advarer imidlertid om, at, hvis EU og Eurozonen strammer tommeskruerne for hårdt, kunne italienerne blive endnu mere oprørske, og desuden kunne krisen sprede sig ind i

Spanien og andre sydeuropæiske lande og skabe en situation, som ikke længere kunne håndteres.

**Muellers efterforskning er
kriminalitet for
åbent tæppe: Tiden er kommet
til at gøre en
ende på geopolitik.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut**

**Nyt Paradigme Webcast, 21.
dec., 2017.**

Dansk Udskrift.

Jeg mener, dette simpelt hen kræver en fortsættelse af vores mobilisering. Jeg ved, vore kolleger i USA fra LaRouche PAC har produceret en ny brochure med krav om at gennemføre min mand, Lyndon LaRouches Fire Love, og om, hvorfor USA må gå sammen med Kina om opbygning af den Nye Silkevej, både hjemme og internationalt. Brochuren [»LaRouche's Four Laws & America's Future on the New Silk Road«] [1] er udgivet. Jeg vil opfordre vore seere og lyttere til at få fat i dette dokument: Læs det, for det indeholder alle løsningerne, de korrekte økonomiske koncepter for USA og resten af verden for at komme ud af den nuværende krise.

Dette er en presserende hastesag, for vi kunne få en nedsmeltning af systemet, hvornår, det skal være. For lige at nævne det ganske kort, så minder denne bitcoin-mani, der nu finder sted, virkelig om tulipanboblen [i 1637] før den brast. Kina har erkendt denne fare og forbyder grundlæggende set spekulation i bitcoins. Alle disse tossestreger gør det klart, at det er presserende nødvendigt at gennemføre Glass-Steagall, og alle hr. LaRouches Fire Love, der især omfatter en massiv forøgelse af arbejdsstyrkens produktivitet gennem et forceret program for fusionsteknologi, samarbejde om rumforskning og højteknologiske investeringer generelt; og med mindre, man gør dette, inkl. højteknologisk infrastruktur – og den nylige Amtrak-ulykke i staten Washington understreger blot, at dette er absolut nødvendigt – med mindre man gør dette som en samlet pakke, tror jeg ikke, verden vil komme ud af denne krise.

[1] <https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>

Download (PDF, Unknown)

»En fremtid for Europa efter euroen«

Tale af Marco Zanni, medlem

af EU- parlamentet, Italien, på Schiller Institutts konference i Tyskland, 25.-26. nov., 2017

Tiden er således i dag inde til, at en ny, europæisk, politisk klasse tænker over, hvad der kunne være et alternativt projekt for Europa; som kunne stille spørgsmålstejn ved den eksisterende ramme for den Europæiske Union. Som jeg sagde, så stiller vi – og jeg selv personligt, som repræsentant for det europæiske og italienske folk i Europaparlamentet – spørgsmålstejn ved denne TINA-retorik (There is No Alternative – der er intet alternativ). For vi har behov for en alternativ, institutionel ramme for det europæiske folk.

Download (PDF, Unknown)

Italexit og Bælte & Vej drøftet på konference om EU's fremtid i Bruxelles

29. juni, 2017 – En internationale konference om »EU's Fremtid / En ny model for samarbejde mellem Europas suveræne nationer« fandt sted den 28. juni i Europaparlamentet i Bruxelles. Værten Marco Zanni, EU-parlamentsmedlem for Italien, samlede

internationale eksperter og politikere for at drøfte alternativer til den Europæiske Unions mislykkede system.

Paneldeltagerne var: Alberto Bagnai fra Pescara Universitet; Liz Bilney, direktør for organisationen Leave.EU; økonom i Lega Nord Claudio Borghi; leder for Kinas Program for Økonomisk Politik (Nottingham) og Universitetserhvervsskolen (Shanghai); samt Giandomenico Majone fra Europæisk Universitetsinstitut i Firenze, og de diskuterede det, Zanni i introduktionen beskrev som »forskellige udtryk for samarbejde mellem europæiske lande«. Fremlæggelserne sluttede med en intervention fra Matteo Salvini, leder af partiet Lega Nord. Før Salvinis indlæg, oplæste Harley Schlanger [tidligere leder af LaRouche PAC i Houston, USA, nu Tyskland] en støtteerklæring til konferencen, der blev sendt af tidligere kampagnerådgiver til Trump, Roger Stone.

Arrangementets hovedformål var, sagde Zanni, at

»åbne en debat og udfordre den retorik, ifølge hvilken EU skulle være den eneste ramme for samarbejde mellem europæiske lande. Vi tror ikke på TINA (There Is No Alternative)-retorikken, og vi vil vise det europæiske folk, at der findes bedre udtryk for samarbejde. Det er mislykkedes for EU at give fremgang, samarbejde og fred til Europas folk. Så tiden er inde til at tænke på alternativer.«

De mest interessante præsentationer blev givet af professor Bagnai og professor Geraci, med førstnævnte, der fremlagde en original model for at vurdere de økonomiske virkninger af at forlade euroen på den italienske nationaløkonomi, og med sidstnævntes fremlæggelse af politikken bag kinesisk økonomisk udvikling.

Bagnai afslørede de terrorist-scenarier, der fremføres af pro-euro-propaganda og selv akademi-medlemmer, af hvilke nogle gik så vidt som til at forudsige en 40 % 's kollaps af Italiens nationaløkonomi, hvis Italien forlader euroen – som under

Anden Verdenskrig!

Han fremlagde to scenarier: en »Basis-case«, i hvilken Italien forlader euroen og ikke ændrer sin økonomiske politik; og en case, hvor Italien forlader euroen og gennemfører kontracykliske politikker. Sådanne politikker ville imidlertid være minimale: blot en genetablering af kvoten for offentlig investering på samme niveau, som før krisen.

I »Basis-case« blev det demonstreret, at Italiens produktion umiddelbart vil falde, men vil rejse sig i løbet af nogle år. I det andet scenario begynder produktionen omgående at stige og når op på en vækst på 4 % på to til fire år. Bagnai demonstrerede, at der ikke ville komme nogen hyperinflation.

Euroen vil falde sammen, sagde Bagnai. Det er derfor

»kriminelt ikke at undersøge et fænomen, der med sikkerhed vil indtræffe. 'Europas fædre' har bygget et hotel uden nødudgange«. »To ting er sikkert omkring Europa«, sagde Bagnai: 1) Det vil slutte; og 2) De, der kører det, ved ikke, hvad de skal gøre. Dette er tragisk.

»Vi har en sådan inkompetent ledende klasse pga. medierne«, fortsatte Bagnai. »Medierne er demokratiets største fjender.«

Vi må blive euroen kvit for at genvinde

»friheden til at gennemføre økonomiske politikker, en frihed, der bliver os nægtet«, erklærede Bagnai lidenskabeligt.

Professor Geraci, der har boet i Kina i 10 år, fremlagde en billede, der *»ikke klart opfattes i Europa«*. Kinas kamp mod fattigdom er en fantastisk succes, sagde han. Indkomst per person er vokset 100 gange i de seneste fyrrer år. Kina interвенerede kraftigt med en dirigistisk politik, da det indså, at væksten i varefremstilling det år var nul, og introducerede sin 2025-plan i maj 2015. Produktionen steg omgående. Den kinesiske regering styrer udviklingen med intern

migration, med en årlig plan for migration, og bestemmer, hvor mange mennesker, og hvem, der har tilladelse til at flytte fra landdistrikterne ind til byerne.

Så fremragende et billede af Kinas udvikling, han end fremlagde, så advarede Geraci imidlertid om, at Kina, gennem Bælte & Vej Initiativ (BVI), ville blive i stand til at invadere vesten med eksklusive, højteknologiske produkter, som dets industri allerede er i færd med at udvikle.

Claudio Celani intervenserede i begyndelsen af Spørgsmål & Svar-sektionen og introducerede sig selv som næstformand i Movisol, som er den italienske gren af LaRouche-bevægelsen. Han adresserede Geracis præsentation og afviste ideen om, at Kina kunne være en trussel og insisterede, at BVI-politikken er et nyt paradigme og en mulighed for udvikling. BVI repræsenterer præcis de kontracykliske politikker, som professor Bagnai var fortaler for i sin fremlæggelse, sagde Celani og rapporterede, hvordan Kina i 2011 havde foreslået den italienske regering at hjælpe med at bygge infrastruktur, for at Sicilien kunne blive »Middelhavets Manhattan«, inklusive havne, lufthavne, forbindelse til det italienske hovedland gennem Messinabroen og højhastighedsjernbaner.

Professor Geraci responderede positivt og takkede Celani for interventionen, der gjorde det muligt for ham at fremhæve forskellen mellem handelspolitikker og investeringspolitikker. Vi må være årvågne mht. handelspolitikker og kunne forsvare vore produkter, sagde han. Med hensyn til de såkaldte »*Green Field Investeringer, så er de velkomne, fordi de skaber jobs, udvikler infrastruktur osv.*« Kina er det eneste land i verden, der kan mobilisere kapital, arbejdskraft, råmaterialer og knowhow på én gang, understregede Geraci. Alt imens Italien i mere end et århundrede har diskuteret at bygge den 2 km lange Messinabro, men ikke bygget den, »*så byggede man i Shanghai, hvor jeg bor, en 32 km lang bro over havet*«. Endnu et eksempel: Da der var et alvorligt jordskælv i Sichuan i 2008 med 100.000 dræbte, var jordskælvsområdet ude på landet, et

fire timer lang kørsel plus muldyr, »skabte de et projekt for to tunneller og byggede på tre måneder, hvad der svarer til Mont Blanc-tunnelen, to gange 10 km.«

Det er denne form for projekter, vi bør støtte, sagde Geraci og takkede atter Celani for spørgsmålet.

Under private diskussioner blev det klart, at andre talere havde mere tilbagestående anskuelser mht. Kina, og som grundlæggende set skyldes en forkert opfattelse af økonomi. Dette viser, at »populister« må uddannes. Mødet i Bruxelles var et vigtigt skridt i denne udvikling.

Video: 6 min. klip udlagt af Movisol:
<https://www.youtube.com/watch?v=Nzbd3EXuikQ>

Den tre timer lange konference på enten originalsproget eller med tolkens voiceover kan vælges her: <http://web.events.streamovations.be/index.php/event/stream/beyond-the-eu-a-new-model-of-cooperation-between-european-sovereign-nations>

**Frankrig:
Leder af Solidarité et
Progrès
Jacques Cheminade angriber
svindelene med 'fælles
valuta';**

definerer sit eget koncept

Paris, 3. juni, 2017 – I en erklæring af 2. juni forklarer Lyndon LaRouches ven og allierede, tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, den afgørende forskel mellem sit eget forslag om brugen af en »fælles valuta« under den kommende, post-euro-æra, og så det vanvittige sammensurium, der i stigende grad bringes til torvs af andre franske politikere, både fra venstre og højre, og som enten er uvidende eller også lyver med fuldt overlæg samtidig med, at de hævder, de er modstandere af »systemet«. Jacques Cheminades erklæring, der kan læses på det originale franske på hans hjemmeside

<http://www.cheminade2017.fr/Jacques-Cheminade-quelle-monnaie-commune-pour-l-apres-euro> , følger her:

Cheminade: 'Hvilken fælles valuta skal man have i post-euro-æraen'

Debatten mellem de to kandidater Emmanuel Macron og Marine Le Pen den 4. maj demonstrerede den inkompetence, som gør sig gældende mht. behandlingen af et afgørende spørgsmål, der involverer selve vores eksistens. Tidligere, den 2. marts, indikerede en Ifop-opinionsundersøgelse, der blev gennemført på vegne af *Le Figaro* og Robert Schuman Foundation, at 75 % af alle vore medborgere er imod en tilbagevenden til en national valuta. Det er for at forføre disse vælgere, der klynger sig til den overbevisning, at euroen fortsat er en rambuk og en forenklende faktor for vores handel, at de førende, såkaldte »euroskeptikere« har smidt ideen om at »forlade« eurosystemet over bord. Marine Le Pen foreslår således, efter Jean-Luc Mélenchon og Nicolas Dupont-Aignan, at »transformere« 'enhedsvalutaen' (euro) til en 'fælles valuta'.

Deres falske begreb om denne »fælles« valuta er det modsatte af, hvad jeg vil argumentere for. I realiteten indebærer deres forslag skabelsen af et dobbelt monetært system, der ville

underordne de nationale valutaer en overordnet »euro/fælles valuta«. Det ville betyde, at al national handel inden for vore grænser ville finde sted i frank, men at handlen med medlemmer af den monetære zone eller medlemmer uden for denne, ville finde sted med en ny type euro, der er transformeret fra en »enhedsvaluta« til en »fælles valuta«. Sidstnævnte ville de facto blive et obligatorisk mellemlid med al handel med udlandet! Og handel uden for de nationale grænser kræver to vekslingsprocesser: fra ens egen, nationale valuta til euro, og fra euro til den udenlandske valuta.

De facto støttet i dag af Jean-Luc Mélenchon, Nicolas Dupont-Aignan og Marine Le Pen, blev dette system introduceret i 1991 af den tidligere højrefløjs-økonomiminister, Edouard Balladur, bakket op af den britiske tory-premierminister John Major, og af »neo-gaullisten« Philippe Séguin under dennes berømte tale for Nationalforsamlingen imod Maastricht-traktaten i 1992, og bliver nu solgt som et alternativ til »enhedsvalutaen«.

I praksis ville et sådant system blive meget vanskeligt at administrere, især for vore landmænd og producenter, som Emmanuel Macron påpegede under Tv-debatten den 4. maj.

Det ville forvise den nye franske frank til den bedrøvelige status af en blot og bar »lokal valuta«. Selv, hvis kurserne (blandt EU-valutaer) kunne tilpasses med fastsatte mellemrum, for eksempel hver 6. måned, så ville den angivelige genrejsning af national suverænitet i realiteten være illusorisk.

I virkeligheden ville værdien af nationale valutaer i dette kurssystem med en »fælles eurovaluta« stadig blive styret og dikteret af den samme Europæiske Centralbank som i dag, dvs., en total, monetaristisk institution, der grundlæggende set står til tjeneste for de private banker.

Med en sådan »fælles eurovaluta« vier finansoligarkiet sig selv til at være et nyt instrument, der gør det muligt for, at

alting kan forandres med det formål at sikre, at intet i virkeligheden forandres.

Det, jeg argumenterer for, er et totalt anderledes begreb om en »fælles valuta«: En tilbagevenden til en »regnskabs-euroenhed«, i lighed med den Europæiske Valutaenhed (ECU), der blev brugt mellem 1979 og 1999. Lige som dengang vil det hovedsageligt være de europæiske institutioner – der i dag totalt må genopbygges på nye fundamenter – og nationalbanker, der ville beregne og afgøre deres mellemværender indbyrdes ved brug af ECU'en uden, at denne nogen sinde ville erstatte nationale valutaer i international handel.

Med min politik ville nationalstater genvinde deres monetære suverænitet med det formål at udstede statskredit i deres egen, nationale valuta, og som har til hensigt at tjene menneske og natur, samtidig med, at de indbyrdes koordinerer ved hjælp deres regnskabsenhed, for at forsvare værdien af deres valutaer over for udenlandske valutaer, som aftalt inden for dette system.

Derudover indgår Frankrig i »aftaler om begrænsninger af suverænitet, der kræves for organisering og forsvar af fred«, som det fastsættes i fortalen til vores Forfatning, især mht. virkeliggørelsen af store projekter på europæisk skala og videre endnu, og som udstyres gennem udstedelse af statskredit i hver stat, koordineret med vore partners udstedelse af kredit.

LPAC annoncerer National

Mobiliseringsdag for LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. marts., 2017 – »Jeg mener, den globale krise kan stoppes; vi må mobilisere for at gøre det«, sagde Lyndon LaRouche, da han vurderede præsident Donald Trumps politik efter hans tale til Kongressen den 28. februar, og de politiske handlinger, der nu må gennemføres, for at gå fremefter. Disse handlinger, som LPAC nu vil gennemføre, omfatter møder, lobbyvirksomhed, appeller og oplysende arbejde, der kræver, at præsident Trump omgående implementerer Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov som første skridt hen imod USA's tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons tradition, der vil muliggøre finansieringen af en genoplivelse af den amerikanske økonomi, med videnskab som drivkraft – med andre ord, **LaRouches Fire Love**.

Trump's tale til Kongressen og det amerikanske folk den 28. februar opretholdt den internationale proces henimod skabelse af et globalt, nyt paradigme til erstatning for det katastrofale Britiske Imperium og dets politik med spekulation og folkemord – arven efter regeringerne Bush og Obama. Kinas og Ruslands uophørlige aktiviteter omkring opbygning af en Ny Silkevej for hele planeten, spiller fortsat den centrale rolle i dette paradigmeskifte.

I sin tale fremlagde Trump en håbefuldst vision for USA's fremtid, med året 2026, der vil markere denne nations 250 års jubilæum. Han genkaldte højtideligholdelsen i 1876 i Philadelphia, i anledning af hundredeåret for nationens fødsel, og hvor »landets byggearbejdere og kunstnere og opfindere fremviste deres skabelser«. Og han spurgte: »Hvilken slags land vil vi efterlade til vore børn?«, for blot at levere svaret: »Amerikanske fodspor i fjerne verdener er ikke for stor en drøm«.

Trump opfordrede også til at opbygge fred snarere end de nylige præsidentskabers endeløse krige. »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser« – en klar reference til hans ofte udtalte villighed til at samarbejde med Rusland, Kina og andre nationer, til briternes og Obamas store rædsel.

Præsident Trump understregede ligeledes behovet for at genaktivere økonomien med hjælp fra en protektionistisk politik som den, der blev gennemført af Abraham Lincoln, der, mindede Trump tilhørerne om, med rette advarede om, at »den amerikanske regerings opgivelse af en protektionistisk politik [vil] frembringe afsavn og ødelæggelse for vort folk«. Trump fordømte og omtalte den ødelæggelse, som blev frembragt under Obama og Bush, især ødelæggelsen af bykernerne, og han lovede at vende det omkring.

Men, Trump veg tilbage fra enhver omtale af Glass-Steagall eller et kreditsystem i Hamiltons tradition, som faktisk kræves, for at hans erklærede planer kan blive til virkelighed.

Verden er endnu ikke i smult vande, bemærkede Helga Zepp-LaRouche under den omtalte diskussion. Nedsmeltningen, eller 'udblåsningen', af det transatlantiske finanssystem er umiddelbart forestående; eurokrisen er fuldt ud tilbage på hovedscenen, og selve euroen kunne forsvinde, endnu inden Storbritannien formelt iværksætter Brexit. Det er således ekstremt presserende, at LaRouches Fire Love omgående vedtages af Trump-administrationen, og det er LaRouche-bevægelsens særlige ansvar, på internationalt plan, at sikre, at disse love bliver kendt, forstået i deres dybeste, videnskabelige betydning, udbredes vidt og gøres til landets lov.

Som Lyndon LaRouche skæmtende sagde: »Det er nogle af de bedste love, jeg nogen sinde har vedtaget.«

Foto: Præsident Donald Trumps første tale om nationens

Grækenland: Vi skal have en Grexit-debat eller forberede eurozonens kollaps

2. februar, 2017 – Nogle græske politikere kræver, at Grækenland forbereder sig på eurozonens kollaps eller også forlader den i hælene på Italien, hvis det forlader eurozonen. Syriza-partiets talsmand, Nikos Xydakis, sagde til det græske Skai Tv, at parlamentsmedlemmer bør afholde en debat om Grækenlands medlemskab af euroen.

Xydakis, en tidligere minister for EU-anliggender, fremførte, at »der bør ikke være nogen tabuer, når vi taler om menneskers skæbne. Vi har nået et punkt, hvor befolkningen ikke længere har nogen udholdenhed tilbage. Jeg mener, at vi må have en politisk og national diskussion, hvis lige ikke har fundet sted i løbet af de seneste syv år. Denne diskussion må naturligvis udgå fra parlamentet.«

Udtalelsen gav anledning til hysteri fra oppositionen, og også internt i Syriza.

Xydakis udlagde sin respons til angrebene imod ham og sagde, at han ikke var fortaler for en tilbagevenden til drakmen, men klart erklærede: »Jeg gentager, hvad jeg sagde sidste gang: Vi må have en offentlig, seriøs og ansvarlig diskussion om de historiske udfordringer, det græske folk står overfor, og se på de mest brugbare sammensætninger. En diskussion i offentligheden, i institutionerne – eller i cafeer, eller bag kulisserne. De stadigt mere besværlige betingelser for vore

memoranda kræver en stadig mere grundig strategisk og politisk debat.«

»I denne ånd talte jeg for, at ingen diskussion bør dæmoniseres for at borgerne kan få et klart billede, der stemmer overens med virkeligheden. Jeg har aldrig støttet en tilbagevenden til drakmen ... Det er blot fordi, vi ved, at en kaotisk overgang er til skade for det græske folk.«

Han satte spørgsmålstegn ved, at euroen skulle være »uigenkaldelig«, og sagde, »Der er ingen, der ved, hvad eurozonen vil være om et par år«. Desuden sagde han, »at forlade eurozonen i dag, under de betingelser, der er fremsat af [den tyske finansminister Wolfgang] Schäuble, ville ikke være favorabelt.«

Xydakis er ikke medlem af Syrizas gamle garde, men er tidligere chefredaktør for *Kathimerini*, den førende liberale avis, hvilket betyder, at hans kommentarer har lidt mere vægt.

Medlem af EU-parlamentet for Syriza, Stelios Koulogou, sagde, at, hvor det ville være »selvmord« for Grækenland at være det første land til at forlade eurozonen, så bør Grækenland ikke desto mindre have en plan parat for det tilfælde, at eurozonen opløses; 19 af EU's nuværende 28 medlemsstater, kollektivt kendt som eurozonen, bruger i øjeblikket enhedsvalutaen, euroen.

Kouloglou, som talte på Schiller Instituttets konference i Paris i juni, 2015, satte også spørgsmålstegn ved, at euroens fremtid skulle være fastlagt. Han krævede, at regeringen udarbejder en nødplan for et sådant scenarie: »Vi må være forberedt på enhver eventualitet ... Regeringen bør gå i gang med at arbejde på en plan«, sagde han til Action FM radio, iflg. den britiske avis *The Guardian*.

Han sagde, at Grækenland ikke bør lægge Grexit frem på forhandlingsbordet, fordi det ville spille i hænderne på Schäuble, der ønsker at vælte den græske regering og sætte

partiet Ny Demokrati tilbage ved magten. Han sagde imidlertid, »Italien kunne forlade eurozonen. Hvis det sker, bør Grækenland gemme sig bag det og så forlade eurozonen.«

ECB's Mario Draghi kræver en løsesum for, at Italien kan forlade euroen

24. jan., 2017 – I et fundamentalt skift har præsident for Den europæiske Centralbank Mario Draghi for første gang diskuteret muligheden for, at et land kan forlade euroen. Dette gjorde Draghi i et skriftligt svar på en forespørgsel fra medlemmer af Det europæiske Parlament, Marco Zanni og Marco Valli. Draghis brev til de to medlemmer har skabt hovedoverskrifter i de internationale finansmedier den 23. jan. Draghis brev kan læses på engelsk her:

https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/170120letter_valli_zanni_1.en.pdf?be6aea5c0aa3596d1d08149b510ea707

Draghi har imidlertid krævet en løsesum på €359 mia. for, at Italien kan forlade euroen.

Disse €359 mia. svarer til Italiens nuværende gæld i »TARGET2« clearingssystemet blandt eurozonens centralbanker (Eurosystem). »Hvis et land forlader Eurosystemet, må dets nationale centralbankers krav til eller skyld til ECB fuldt ud afregnes«, skrev Draghi.

TARGET2 er et clearingssystem for betalinger over grænser blandt nationale centralbanker inden for Eurosystemet. Det vedrører overførsel af såkaldte »centralbankpenge«, dvs.,

betalinger, der ikke er relateret til kommercielle kreditter.

I respons til Draghi kaldte Marco Valli TARGET2-regnskabet for »et illegitimt regnskab, der rent teknisk kan tilbagevises«, i en udtalelse, som rapporteres af Rom-avisen *Il Tempo*. Denne gæld »er forårsaget af dem, der ønskede at holde europrojektet i live for enhver pris. Så lad Romano Prodi, Mario Draghi, alle de regeringer, der forsvarede det, og alle de andre sponsorer af denne katastrofe [tage ansvaret]. Italienerne har aldrig vedtaget at støtte enhedsvalutaen. Vi har længe krævet en debat i Europa om en kontrolleret opløsning af Eurozonen, i betragtning af den tekniske og politiske umulighed i at gennemføre et bæredygtigt valutaprojekt.«

Valli sagde imidlertid, at han var glad for, at Draghi har åbnet debatten.

»Frem til i går, var den blotte tanke« om at forlade euroen »et tabuemne, men fra i dag at regne ser det ud til, at sloganet 'for enhver pris' ikke længere gælder. Mario Draghi har indirekte indrømmet, med en tilsløret trussel, at et land kan forlade Eurozonen«.

Foto: Medlemmer af Det europæiske Parlament for Italien, Marco Zanni (venstre) og Marco Valli.

Arkitekt bag euro og ECB advarer om umiddelbart forestående krak

16. oktober, 2016 – Otmar Issing, den Europæiske Centralbanks første cheføkonom og en arkitekt bag enhedsvalutaen, har til

Sunday Telegraphs internationale erhvervsredaktør Ambrose Evans-Pritchard sagt, at hele eurosystemet befinder sig på randen af kollaps, og at det var fatalt fejlagtigt fra begyndelsen, fordi det blev forrådt af politiske hensyn. »Stabilitets- og Vækstpagten er mere eller mindre slået fejl. Markedsdisciplin er elimineret af ECB-interventioner. Så der er ingen budgetkontrolmekanisme fra markeder eller politik. Dette indeholder alle elementer for at fremkalde katastrofe for den monetære union.« Han sagde til Evans-Pritchard, at »nul-bailout-klausulen overtrædes hver dag«, og »ECB har krydset sit Rubicon«. Han beskrev ECB's opkøb af junkværdipapirer som noget, der ville have »været utænkeligt tidligere«.

Issing angreb håndteringen af den græske gældskrise, der begyndte i 2010, med argumenter om, at Grækenland burde have været sparket ud af euroen og givet »generøs støtte«, når de først havde genindført drakmen.

Evans-Pritchard bemærkede, at Issing fremlagde en omfattende dekonstruktion af euroen og ECB i et interview, der for nylig blev udgivet i kvartalsmagasinet *Central Banking Journal*, »Otmar Issing on Why the Euro House of Cards is set to Collapse« (Otmar Issing om, hvorfor euro-korthuset står til at kollapse). Han advarede om, at ECB og euroen vil forsøge at hutle sig igennem fra krise til krise, men det kan ikke fortsætte ret længe.

Foto: Otmar Issing.

Fransk-tysk initiativ for

skabelse af EU- Finansministerium

8. februar 2016 – Præsidenterne for Frankrigs og Tysklands centralbanker, François Villeroy fra Banque de France og Jens Weidmann fra Bundesbank, har samtidigt i aviserne *Le Monde* og *Süddeutsche Zeitung* offentliggjort en fælles opfordring til skabelse af et Europæisk Finansministerium, der således ville gøre det af med den smule økonomisk suverænitet, medlemmerne af eurozonen har tilbage. Med denne udgivelse, der kommer blot en dag før det Fransk-tyske økonomi- og finansministerrådsmøde i Paris, og få dage før Ecofin-mødet for EU-rådet for økonomiske og finansielle anliggender den 12. feb., insisterer de to på, at »eurozonens medlemslande klart må tillade et omfattende suverænitetsfællesskab og magtbeføjelser på europæisk niveau«, som angiveligt skulle være »den mest ligefremme løsning til at genoprette tilliden i eurozonen«.

Deres forslag involverer etableringen af et reelt finansministerium for i det mindste eurozonen, men i sidste instans imidlertid for hele den Europæiske Union, og »en effektiv og mindre fragmenteret europæisk administration ... Disse nye institutioner ville genoprette balancen mellem ansvar og kontrol«.

Süddeutsche Zeitung tilføjer, at lignende, konkrete forslag er blevet fremlagt af medlem af Den europæiske Centralbanks direktion, Benoît Coeuré, at ECB-præsident Mario Draghi er sympatisk indstillet over for forslaget, og at der er sammenfald med forslag, der tidligere er fremlagt af den franske præsident François Hollande om skabelse af en Europæisk Økonomisk Regering for hele Europa. Den foreslåede overførsel af endnu mere suverænitet til »Europa« vil imidlertid med sikkerhed møde voldsom modstand i flere medlemslande, inklusive i den franske og tyske befolkning.

Deres opfordring, »Europa ved en korsvej«, er også udlagt på engelsk på Banque de Frances og Bundesbanks websider: https://www.banque-france.fr/fileadmin/user_upload/banque_de_france/La_Banque_de_France/Joint-Article-FVG-20160208.pdf

USA: Eurobankerne er ved at nedsmelte; Dodd/Frank-lovens 'Bail-in' betyder, at amerikanere bliver dræbt for at redde dem

28. december 2015 – Europas storbanker forsøger desperat at holde sig oprejst længe nok til at blive reddet af deres bail-in-tyveri den 1. januar 2016. Ifølge en rapport fra Reuters den 22. dec. har Europas storbanker skåret 130.000 jobs væk mellem juni og december 2015, sammenlignet med 78.000 mistede jobs i løbet af 2013 og 2014 tilsammen, idet bankerne forsøger at skære ned på omkostninger og trække sig ud af markeder for ikke at skulle meddele deres bankerot. De involverede banker inkluderer Deutsche Bank, Unicredit, Credit Suisse, HSBC, Standard Chartered, BNP Paribas, Barclays og nu Rabobank.

Som talerør for City of London har *Financial Times* den 27. dec. en lederartikel, der roser »lanceringen af EU's såkaldte enhedsopløsningsmekanisme (dvs. bail-in) fra og med 1. jan. 2016, og som kommer oveni tidligere »betydelige udvidelser af

Den europæiske Centralbanks magtbeføjelser i november 2014«. Men det er ikke nok, belærer de: »Et tredje, mere politisk følsomt skridt hen imod en total bankunion er nødvendig for at minimere risikoen for, at nye kriser vil bryde ud i fremtiden og, hvis de gør, da at begrænse konsekvenserne« ... for bankiererne, selvsagt. Dette betyder at skabe en »fælles indskudsgarantifond«, som især Tyskland er imod, eftersom de ved, at det betyder, at de skal betale regningen for alle andre. Men, konkluderer *The Times*, indtil dette sker, »vil Eurozonen fortsat være sårbar over for finansielle rystelser og smitte, som det en dag kunne komme til at betale en langt højere pris for«.

Det er heller ikke kun borgerne i hele Europa, hvis liv vil blive ofret for at redde de europæiske banker: det vil også kræve, at amerikanere bliver slagtet til dette formål, som det dikteres af Dodd/Frank-loven og den Finansielle Stabilitetsstyrelse (FSB), en overnational organisation, der blev etableret ved G20-topmødet i London i april måned, 2009, det første topmøde, der så den nyvalgte præsident Barack Obamas deltagelse. Som *EIR* tidligere har rapporteret, så erklærer et FSB-dokument fra oktober 2011, der omhandler »opløsning tværs over landegrænser«, i afsnit 7.3 følgende:

»Opløsningsmyndigheden bør have opløsningsbeføjelser over lokale afdelinger af udenlandske firmaer og kapacitet til at bruge sine beføjelser til enten at støtte en opløsning, der gennemføres af en udenlandsk hjemstedsmyndighed (f.eks. ved at beordre overførslen af værdier, der befinder sig inden for dens jurisdiktion, til en overgangsinstitution, der etableres af den udenlandske hjemstedsmyndighed) eller, i exceptionelle tilfælde, at gennemføre forholdsregler på eget initiativ der, hvor hjemstedsjurisdiktionen ikke foretager nogen handling eller handler på en måde, der ikke i tilstrækkelig grad tager behovet for at bevare den lokale jurisdiktions finansielle stabilitet i betragtning.«

Men, når alt er sagt og gjort, så er den foregivne idé bag

bail-in-politikken åbenlyst absurd, selv på dens egne betingelser, og kan umuligt fungere. Udgangspræmissen i både Dodd-Frank og de nye EU-regler er, at derivater ikke er underkastet bail-in. Med andre ord, så er 99 % af alle finansielle aktiver (værdipapirer) beskyttet og undtaget bail-in-bestemmelser, og skal angiveligt holdes oven vande af de øvrige 1 %, der er underkastet bestemmelserne om bail-in. *EIR* har foretaget et skøn, der siger, at en opsummering af international bail-out (statslig bankredningspakke) og bail-in (ekspropriering af bankindeståender/-indskud) tilsammen, fra 2008 – 2014, beløb sig til 20 billion dollar – dvs. omkring 1 % af de i alt 2 billion dollar i globale finansielle aktiver. Så for enhver, der er villig til at undersøge det, så er den klare hensigt med bail-in ikke den, rent faktisk at holde boblen intakt, men derimod at aflive milliarder af mennesker, i overensstemmelse med Det britiske Imperiums erklærede politik.

Se også: Schiller Instituttets Specialrapport: Dodd/Frank dræber, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=57>

Førende tysk erhvervsmagasin støtter Glass-Steagall

26. december 2015 – I sit december-nummer gennemgik det tyske *Manager Magazine* den manglende regulering og de uløste problemer med »for-store-til-at-gå-ned« og »for-store-til-at-styre«-bankerne siden 2008 og advarer om de betydelige risici, som disse vilkår udgør for banksystemet, og for skatteborgerne, som helhed.

Men, siger artiklen, der findes et alternativ til denne trussel: »Vi bør se tilbage på Glass/Steagall-loven fra 1932-33 i USA, som indførte bankopdelingssystemet. Ifølge denne havde kommercielle banker lov til at udføre alle de klassiske bankforretninger med indskud og lån, og handel med værdipapirer blev overladt til investeringsbankerne ... i 1999 blev loven ophævet under præsident Bill Clinton for at imødekomme globaliseringen og gøre de amerikanske storbanker mere konkurrencedygtige. Genindførelsen af Glass/Steagall-loven er i mellemtiden blevet det hotteste emne i den amerikanske valgkampagne for 2016.«

Desværre har artiklen den fejl, at den hævder, at en »lignende lovgivning til bankopdeling« var blevet vedtaget af Europas politiske ledere, hvilket ikke er sandt. Den nævnte EU-lovgivning forsøger kun at forhindre enhver reel opdeling af bankerne. Men så siger artiklen, at »alt imens statslig intervention kun bør være en del af løsningen, så vil vi sluttelig ikke kunne undgå en bankopdeling eller segmentering af bankerne. Dette ville reducere antallet af systemiske storbanker og ville herved reducere faren for smitte af nationaløkonomierne«. Når dette er gjort, vil der ikke være mere diskussion om »for-store-til-at-gå-ned« eller »for-store-til-at-styre«, slutter artiklen.

Nytårsbudskab

Leder fra LaRouchePAC, USA: Den 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os

Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Følgende erklæring bliver i disse dage cirkuleret som flyveblad, først og fremmest i USA; men den samme problemstilling gælder for Europa.

Frem for alt har de tyske forbundsdagsmedlemmer, trods et massivt oplysningsarbejde fra BüSo (det tyske, politiske parti Borgerrettigheds-bevægelsen Solidaritet, som Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, er formand for, - red.), afvist at takle krisen og gøre noget ved kendsgerningerne.

24. december 2015, LPAC, USA: Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største

finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kollapser, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korrupsion hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk – parlamentsmedlemmer, kongresmedlemmer osv. – har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Europas skæbne i 2016: Enten Glass-Steagall, eller undergang

26. december 2015 – Her få dage før året slutter, er de store medier fulde af dystre udsigter for 2016, med citater af alle mulige eksperter og regeringsfolk: Talsmand for tysk industri Hermann Grillo taler endda om »et skæbneår for Europa«, i samme spor som Martin Schulz, præsident for EU-parlamentet.

Flygtningekrisen og gældskrisen nævnes, såvel som også fremvæksten af højreradikalisme og -ekstremisme, den påståede »trussel« fra Ruslands side, de mange interne uenigheder i Europa, voksende følelse af modstand imod euroen og nedskæringer, der har bragt to venstreorienterede regeringer til magten i 2015 i Grækenland og Portugal og formentlig med en tredje undervejs i Spanien.

Men bortset fra den voksende stemning af modstand imod den brutale nedskæringspolitik med sit »sorte nul« på budgetbundlinjen, som den praktiseres af Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble, så stikker de offentligt udtrykte bekymringer om »Europa« ikke særlig dybt, selv om alle de nævnte aspekter spiller en rolle. Som en indikation af, hvor overfladiske eksperterne er, står Hans-Werner Sinn, afgående direktør for IFO-instituttet med hjemsted i München. Tilsyneladende på linje med nogle af de nordlige staters dannelse af et nyt »kerne-EU«, og med andre, der danner et nyt »EFTA« (et London-centreret Europæisk Frihandelsområde efter en BREXIT), hævdede Sinn i sin slutanalyse for 2015, at Tysklands økonomi havde det fint, ligeledes til en vis grad de nordeuropæiske økonomier, det var blot de sydeuropæiske økonomier, der gav anledning til bekymring. Sinn opdagede imidlertid, at »der ikke vil være nogen til at betale Tysklands gæld«, og det giver ham hovedpine.

Det er mere sandt end Sinn forestiller sig: ikke engang en total bail-in (som han ikke nævner) ville hjælpe. Men blot at sidde og vente på, at disse bail-ins skal mislykkes, bare se på, at det sker, ville være en katastrofe, fordi det ville fjerne al ejendom, som befolkningerne stadig har: i Tysklands tilfælde omkring 10 billion euro, som en intern rapport fra Deutsche Bank bragte på bane for to år siden. Alene Deutsche Banks boble er på mere end 20 gange hele Tysklands BNP, for resten. At flytte udvalgte indskud til formodede »sikre havne«, som nogle banker, som Intesa Sanpaolo og Ersel i Italien, har gjort iflg. presserapporter, vil heller ikke

hjælpe meget for at beskytte imod ekspropriering, fordi disse havne befinder sig i det samme system, der nu er dømt.

Året 2016 vil blive et »skæbneår« for de europæiske befolkninger: EU og euroen må væk, og det eneste, der kan vende tingene til det bedre, skal ind – reel bankopdeling med den oprindelige Glass/Steagall-lov som model, sammen med et reelt økonomisk genrejsningsprogram for Europa.

Europa: Glass-Steagall fremlagt i EU- parlamentsdebatten om kapitalmarkedsunion

9. oktober 2014 – Under en debat i salen, der var stærkt kritisk over for EU's plan om en Kapitalmarkedsunion, talte EU-parlamentsmedlem Zanni til fordel for en Glass-Steagall-reform den 7. oktober. Som vi har rapporteret, er Kapitalmarkedsunionen et angreb mod lokalbankers andelskassesystem og kreditforeningsbaserede system, som i mange europæiske lande, især Tyskland og Italien, er eneste kilde til kredit for små og mellemstore virksomheder. I Italien, f.eks., har andelskasse- eller sparekassesystemet øget deres kreditgivning i de senere år, mens store banker derimod har reduceret deres kreditgivning til økonomien.

Zanni sagde, at forslagets endegyldige mål var noget andet end dets erklærede formål. »Forslagets endemål er i realiteten en ny, finansiel deregulering efter samme linje som de umoralske beslutninger, der er truffet i denne sektor i løbet af de seneste 20 år. Jeg er ikke overrasket over, at det er Lord

Hill, der fremlægger dette forslag: Han er udtryk for City of Londons finanslobby.

»Det er ikke ved at få småsparere til at investere i finansielle produkter, at problemerne løses; om noget, så skaber vi nye problemer, som det allerede skete i 2008. Vi er dog enige på ét punkt – nemlig i den kendsgerning, at der er et virkeligt problem med at få kredit, især for små og mellemstore virksomheder.

For vores vedkommende, så er der kun én løsning, og det er; banker skal vende tilbage til at udøve deres traditionelle rolle med at modtage indskud og udstede kredit, og dette kan kun lade sig gøre gennem en bankopdeling efter den amerikanske Glass/Steagall-model. Kun på denne måde kan vi skelne mellem dem, der ønsker at beskæftige sig med fri spekulationsvirksomhed og dem, der må have en langt mere betydningsfuld rolle, nemlig at finansiere realøkonomien.«

Zanni offentliggjorde videoen med sin intervention på sin hjemmeside under overskriften »Nej til Kapitalmarkedsunionen for Finansiell Deregulering; Ja til Bankopdeling«. Videoen, <http://www.marcozanni.eu/articolo.php?id=55>

ledsages af en invitation til at se en tidligere video med en forklaring på Glass-Steagall af Zanni og hans kollega Marco Valli.

Fabio De Masi (GUE/NGL)[1], der også er tilhænger af Glass-Steagall, angreb også planen for en Kapitalmarkedsunion. Både Den internationale Betalingsbank, (BIS) og Alan Greenspan har advaret om nye, finansielle kriser. »EU-kommissionen vil genåbne spillebuden med Kapitalmarkedsunionen. Banker og forsikringselskaber bør investere i infrastrukturen. Omkostningerne bør betales af skatteborgerne. Sikkerhedsværdipapirsindustrien – dvs. samlingen af junk-lån i pakker – bør genoplives, denne gang i stedet for amerikanske ejendoms-lån, måske med europæiske billån. Volkswagen giver os

en lærestreg.

Europa har brug for seriøse banker i stedet for spillebuler, der er for-store-til-at-lade-gå-ned. Vi bør derfor endeligt gøre vores hjemmearbejde i spørgsmålet om reformer af bankstrukturer, såvel som af statslige investeringsprogrammer.«

Molly Scott Cato, et Grønt MEP fra U.K., sagde: »For de af os, der endnu ikke er klar til at tilgive og glemme finanskrisen i 2008, sætter dette alarmklokkerne i gang. Med sikkerheds-værdipapirspakkerne skabte markedshandlerne et farligt spil med at give sorteper videre, hvor igen kunne være sikker på, hvem det var, der fik pakken med de giftige værdipapirer. Sikkerhedspakkerne er et forsøg på at foregive, at, at skjule risiciene er det samme som at reducere dem, hvilket det aldeles ikke er.«

På lignende måde sagde den spanske MEP Miguel Urbán Crespo fra Podemos-partiet, at Kapitalmarkedsunionen ikke måtte være en mekanisme for skabelse af en »kasinoøkonomi, hvor banken altid vinder«.

Stærk kritik af Kapitalmarkedsunionen kom også fra konservative kredse, især fra tyske MEP'er som Werner Langen og Markus Ferber, som understregede, at små og mellemstore virksomheder er godt tjent med lokale banker, og at kapitalmarkedsomkostningerne ville blive for høje. Joachim Starbatty, et medlem af anti-euro-partiet Alternativ for Tyskland (AfD), sagde, at EU-planen forudser en eneste Indskudsgarantifond ud af mange nationale, forskelligt finansierede planer. Dette må afvises, sagde han, og insisterede på, mht. euroen: »Euroen deler Europa og giver næring til konflikter. Den må opløses.«

Han kollega Beatrix von Storch talte imidlertid til fordel for ideen om deregulering på basis af konceptet med Kapitalmarkedsunionen.

[1] Forenede Europæiske Venstrefløj/Nordisk Grønne Venstre (GUE/NGL) er en konføderal politisk gruppe i Europa-Parlamentet. Gruppen består af de to europæiske partier Europæisk Venstreparti (*European Left*) og Nordisk Grønne Venstre Alliance.

RADIO SCHILLER: Sort mandag på børserne, den 24. august 2015

Med formand Tom Gillesberg

Det britiske Imperium smuldrer; Banen er klar for en Ny global Æra

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 27. juli, 2015 – Det britiske Imperiums kollaps fortsætter under vægten af implosionen af dets finanssystem. Tiden er nu inde til at skabe et nyt system, der er fri for deduktiv matematik!

Vi har levet i en verden af tåbelighed, af tro på dollaren, på monetære værdier, i stedet for de skabende, produktive værdier, sagde Lyndon LaRouche til en forsamling på **Manhattan i søndags**.

Se video her:

LaRouche sagde til deltagerne, at menneskehedens fremtid er afhængig af, at man afviser disse matematiske tilgange og kommer tilbage til nogle standarder, baseret på principper, som er menneskelige, fysiske standarder. Ikke matematiske standarder, men menneskelige standarder. Forøgelsen af arbejdskraftens produktive evne, som den repræsenteres af anvendelsen af fysiske udviklingsprincipper, der kan anvendes i menneskers praktiske adfærd.

For at gøre dette må Det britiske Monarki og dets håndlanger Obama fejles bort, og et nyt præsidentskab må virkeliggøres[1], som vil samarbejde med Rusland, Kina og resten af BRIKS-nationerne. Denne proces fortsætter. Endnu mens Imperiet er i færd med at kollapse, distancerer flere lande og institutioner sig fra det kollapsende system.

Typisk herfor er udtalelsen fra lederen af den polske centralbank, Marek Belka, hvor han siger, at **Polen ikke vil tilslutte sig euroen**, som rapporteres af *London Daily Telegraph*. Belka sagde,

»Man skal ikke fare ind, når der stadig kommer røg fra et hus, der var i brand. Det er simpelt hen ikke sikkert at gøre det. Så længe, Eurozonen har problemer med nogle af sine medlemmer, skal man ikke forvente, at vi er entusiastiske mht. at tilslutte os.«

Belka sagde også, at verden var ved at løbe tør for ammunition til at bekæmpe den næste finanskriser. Under en diskussion i går sagde LaRouche, at den polske holdning er en faktor af stor betydning. Den almindelige polak ønsker ikke at være deltager i en krig mellem Tyskland og Rusland. De ville foretrække at være en bro, ikke en slagmark.

Nærmere hjemme er Det forenede Kongerige (UK) ved at falde fra hinanden. I sidste uge så man de store, britiske aviser

afsløre hjemmevideoen, hvor Dronning Elizabeth som barn lærer den nazistiske Heil Hitler-hilsen, og Dronningens angrebspuddel, Tony Blair, slide i det, da der udbrød en revolte i Labourpartiet imod Dronningens nazistiske nedskæringspolitik. Det rapporteredes i går, at Skotlands tidligere førsteminister, Alex Salmond, siger, at endnu en **folkeafstemning om skotsk uafhængighed** er uundgåelig.

Tidligere på ugen kaldte Blair det Skotske Nationalparti for en flok hulemænd, fordi de erklærede sig for at være den førende opposition mod regeringens nedskæringer i velfærden.

Og i USA vokser momentet for Glass-Steagall, der nu optager en central plads i præsidentvalgkampagnen. I søndags var den amerikanske presse fyldt med kommentarer om Hillary Clintons kollapsende kampagne pga. tillidsfaktoren, og nogle peger endda på Obamas Hvide Hus som værende ophavsmændene til, at historien om den potentielle undersøgelse af Hillarys e-mails blev lækket. Men LaRouche understregede, at **Glass-Steagall er SPØRGSMÅLET**, og alt, hvad der ikke fokuserer på dette, kan man ikke forlade sig på.

De politiske midler til at feje alt dette til side og bringe et nyt system på plads, der er baseret på menneskehedens fælles interesser, er for hånden. Det kan kun gøres på globalt plan, og det er, hvad LaRouche er i færd med at bringe til virkeliggørelse gennem sit Manhattan-projekt. Glem alt om at forsøge at forandre verden fra et lokalt Pladderballe Overdrev-perspektiv. Det vil ikke virke. Kun gennem at løfte menneskehedens moralske egenskaber gennem videnskab og kunst, som under sessionerne med LaRouche og tilknyttede kororganisation, kan man opnå midlerne til rent faktisk at besejre Det britiske Imperium.

[1] Se: [»Det kommende overgangspræsidentskab under Glass-Steagall; Fremtiden hedder Alexander Hamilton«](#),

RADIO SCHILLER: Massakren på Grækenland vil ikke redde det bankerotte finanssystem, den 20. juli 2015

Med formand Tom Gillesberg

Den britiske Dronning gav ordre til Schäuble om at slå ned på Grækenland; Her er hendes næste ordrer til Obama

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 16. juli 2015 – Det var Dronning Elizabeth personligt, der gav den tyske finansminister Schäuble ordre til det bogstavelige mord på den græske nation i Eurozonens topmødeforhandlinger om gæld den 12.-13. juli.

Forhandlinger om den græske gæld havde fundet sted i juni. Tysklands krav mod Grækenland var langt mere moderate på det tidspunkt, iflg. et AP-telegram i dag, udgivet i New York

Times. Men så blev disse forhandlinger sat i bero den 26. juni, mens man afventede resultatet af den græske folkeafstemning, der afholdtes 5. juli. (I denne folkeafstemning stemte grækerne med overvældende flertal nej til nedskæringskravene fra Tyskland og Eurozone-landene.)

Netop i den periode, hvor forhandlingerne blev afbrudt, foretog Dronning Elizabeth et sjældent besøg til Tyskland 23.-24. juni, og der mødtes hun med kansler Angela Merkel, blandt andre. Det vides ikke på nuværende tidspunkt, om hun også mødtes med den tyske finansminister Wolfgang Schäuble. Men den 25. juni, på Dronningens sidste besøgsdag, klagede kansler Merkel over, at de græske forhandlinger var »kommet bagud«, og Schäuble advarede om, at de to sider fjernede sig fra hinanden.

Så, sidste lørdag den 11. juli, aftenen før genoptagelsen af de afbrudte forhandlinger, dukkede Schäuble og den tyske delegation op med nye krav, de »hårdeste nogensinde«, som selv deres allierede sagde »kom ud af den blå luft«, rapporterer AP. En topmødedeltager

»sagde, at de yderligere krav omgående blev opfattet som provokerende«.

Schäuble havde modtaget og udført Dronningens ordre. Han krævede endda, at Grækenland blev smidt ud af eurozonen. Selv om Grækenland ikke blev smidt ud på det tidspunkt, så var krænkelserne af suveræniteten og de folkemorderiske betingelser så brutale, at de kunne sidestilles med mordet på Grækenland.

»Dette gør det meget klart«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Schäuble gør for Dronningen.«

Og alligevel insisterede Schäuble fortsat på en græsk exit af euroen i dag, selv efter Grækenland havde underskrevet hans diktat. »Og han får den exit, han vil have«, sagde LaRouche.

»Det er indlysende, at han får en exit. Og så er det, at Grækenland går til Rusland. Og når de først går til Rusland, så er det, der på det tidspunkt vil ske, at det europæiske kontinentalområde vil styrte ud i en nedadgående spiral. Og dette vil dernæst forme alting.

Det er her, briterne regner med Obama, mht. at fremsætte en casus belli, der rent faktisk vil være en britisk casus belli. At redde situationen vil blive påskuddet for krigen. Rusland vil få et ultimatum: enten underkaster I jer os, eller også går vi i krig med jer. Briterne vil skabe en konfrontation mellem Rusland og det amerikanske præsidentskab, og Obama, USA's præsident vil gå i krig med Rusland.

Det er scenariet. Og spillet mod Kina er en del af samme mønster. Sagen er klar: Spørgsmålet er: hvem har modet til at se kendsgerningerne i øjnene? Og der er meget få mennesker, der har modet til at se kendsgerningerne i øjnene. For det, der vil ske, er, at institutionerne under den amerikanske regering dernæst vil lancere en krig.

Det, Schäuble har gjort under Dronningens ordre, vil være en del af påskuddet. Det britiske Imperiums politik vil dernæst være at få USA til at lancere krig mod Rusland. Som Rusland vil være forberedt til. Det betyder udslettelsen af en stor del af menneskeslægten, men Det britiske Imperium ønsker jo netop at reducere en stor del af den menneskelige befolkning.

Men det er kendsgerningerne. Lad os så se, hvor meget hjerne og mod folk måtte have. For andet kan vi efter dette ikke gøre. Vi må skabe denne udfordring»,

konkluderede LaRouche.

Læs også: **British Monarchy Imposes Policy of Genocide Against Greece**

Supplerende materiale:

Undertvingelsen af Grækenland går hastigt fremad, for at »redde Eurozonen«

I kølvandet på det græske parlaments ja til at vedtage EU's drakoniske bailout-aftaler, tages der afsindige skridt til at redde Eurozonen. Dagen i går begyndte med en erklæring af Klaus Regling, chef for den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), dvs. fonden til bailout ('bankredning'), at, hvis en bailout ikke udarbejdes, kunne det græske banksystem kollapse med alvorlige konsekvenser for hele Eurozonen.

Den europæiske Centralbank (ECB) skabte i realiteten den græske bankkrise, da den afskar Grækenland fra normale likviditetsoperationer med det samme, den nye regering kom til magten sidste januar. Den forværrede dernæst krisen ved kun at udstede nødlikviditet under det niveau, som banker behøvede for at fungere; og sluttelig afskar den bankerne totalt, da regeringen udskrev folkeafstemningen den 5. juli. I en erklæring til den tyske ARD-kanal advarede Regling om, at ikke alene kunne de græske banker kollapse uden en tredje bailout, men at

»de fire største, systemisk relevante banker i et land ikke længere fungerer, dette har alvorlige konsekvenser for ikke alene Grækenland ... men også for hele Eurozonen«.

Kort tid efter udstedte Eurogruppen er erklæring, der hilste

det græske parlaments vedtagelse af låneaftalen velkommen. De påpegede, at endnu en afstemning må finde sted den 22. juli for at vedtage endnu en række aftaler.

Eurogruppen godkendte et »bro-lån« på 7 mia. euro, som ESM skulle uddele i portioner. Det lån over 3 måneder, som Grækenland kun vil kunne tilbagebetale med flere bailout-lån, vil blive brugt til tilbagebetalingerne den 20. juli og igen i august på græske obligationer, som indehaves af ECB. Det vil også gå til at betale IMF.

Ligeledes i går annoncerede præsident Mario Draghi, at nødlikviditet til de græske banker vil begynde igen med ynkkelige 900 mio. euro, næsten det laveste beløb i seks måneder. Draghi var så fræk at hævde, at ECB havde været ovenud generøs over for Grækenland. Mht. gældssanering sagde han, »det er ukontroversielt, at gældsafskrivning er nødvendig.« Han bekræftede også, at banken ville modtage de 4,2 mia. euro den 20. juli, og at IMF også ville få sin betaling.

Ikke desto mindre fortsatte han med at kritisere Athen og sagde, at der fortsat herskede tvivl vedr. den græske regerings villighed og evne til at gennemføre de økonomiske reformer, som kreditorerne krævede. Draghis erklæring kom efter det græske parlaments afstemning tidligere i går. Med en slet skjult trussel sagde han,

»Uanset hvem man taler med, er der spørgsmål mht. viljen og evnen til at implementere det«,

og tilføjede, at det var op til Athen at berolige disse tvivl.

RADIO SCHILLER 14. juli 2015: Den græske aftale: Skammens dag for Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

POLITISK ORIENTERING den 9. juli 2015: Verden er ikke den samme efter det græske "Oxi-Nej"

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 6. juli 2015: Så blev det et stort "Oxi-Nej" i Grækenland

Med formand Tom Gillesberg

lyd: